

Του Κώστα Παπαδή

Στο αντικείμενο των σπουδών βρίσκει δουλειά το 65% των νέων

Επτά στους δέκα νέους έως 35 ετών βρίσκουν εργασία αντιστοιχεί με το επίπεδο των σπουδών τους. Πρόκειται για έρευνα της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ), η οποία διεξήχθη κατά τη διάρκεια του 2024 σε νέους ηλικίας 15 έως 34 ετών και κατέδειξε ότι η πλειονότητα αυτών θεωρεί ότι το επίπεδο εκπαίδευσής τους ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εργασίας τους, παρά το γεγονός ότι ένα ποσοστό δηλώνει πως απασχολείται σε θέσεις κατώτερες των προσόντων τους.

Ειδικότερα, το 69,2% των νέων αυτής της ηλικίας θεωρεί ότι το επίπεδο της εκπαίδευσής του καλύπτει τις απαιτήσεις της εργασίας του.

Στόχος της έρευνας ήταν να αποτιμήσει τη σχέση μεταξύ εκπαίδευσης, δεξιοτήτων και επαγγελματικής απασχόλησης των νέων. Παράλληλα, κατέγραψε τον βαθμό αντιστοιχίας μεταξύ των σπουδών και των απαιτήσεων της αγοράς, καθώς και το ποσοστό εκείνων που εγκατέλειψαν κάποιο πρόγραμμα εκπαίδευσης χωρίς να το ολοκληρώσουν.

Οι διαφοροποιήσεις

Ας δούμε όμως τις διαφοροποιήσεις που καταγράφονται ανάλογα με την κατάσταση απασχόλησης, το φύλο, το επίπεδο εκπαίδευσης και το επάγγελμα.

1 Κατάσταση απασχόλησης: Το ποσοστό αυτό διαφοροποιείται σημαντικά, ανάλογα με την κατάσταση απασχόλησης, καθώς είναι μεγαλύτερο για τους εργαζομένους (72,2%) και μικρότερο για τους ανέργους (52,3%) και τα άτομα εκτός εργατικού δυναμικού (61%).

2 Άνδρες: Το μεγαλύτερο ποσοστό των ατόμων με εργασία κατώτερη του επιπέδου σπουδών τους (32,5%) παρατηρείται στους ανέργους.

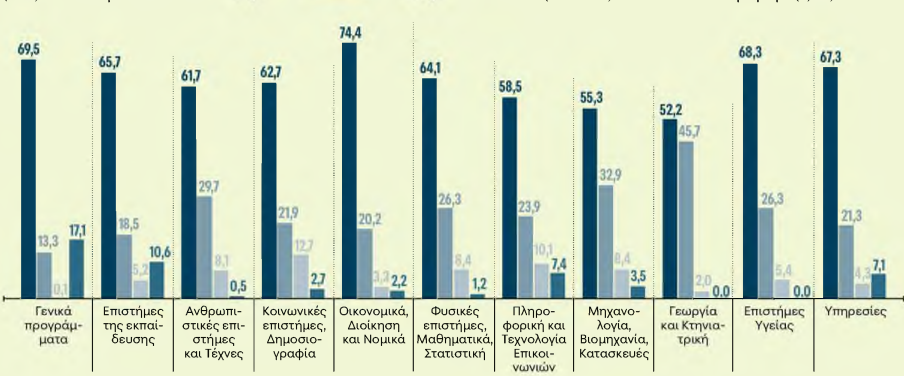
3 Φύλο: Ανάλογες διαφορές εντοπίζονται μεταξύ ανδρών

Υψηλή η αντιστοιχία της εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας - Σημαντικό το ποσοστό των εργαζομένων που θεωρούν ότι έχουν δεξιότητες ανώτερες από αυτές που απαιτεί η θέση εργασίας - Τι δείχνει έρευνα της ΕΛΣΤΑΤ

ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΤΟΜΩΝ ΚΑΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ (%)

Στοιχεία: Έρευνα ΕΛΣΤΑΤ

- Σε πολύ μεγάλο /Μεγάλο βαθμό
- Σε κάποιον/Σε μικρό βαθμό /Καθόλου
- Εργασία χωρίς απαιτήσεις συγκεκριμένου αντικείμενου
- Δεν απάντησαν

ετών (72,1%), ενώ είναι σημαντικά μικρότερο για τα άτομα 15-29 ετών (57%). Ένας στους πέντε θεωρεί ότι έχει δεξιότητες που είναι ανώτερες από τις απαιτήσεις της εργασίας του (19,5%), ενώ τα μεγαλύτερα σχετικά ποσοστά συναντώνται στις γυναίκες (21,4%) και στα άτομα ηλικίας 30-34 ετών (20%).

7 Χαμηλές δεξιότητες: Ιδιαίτερα μικρό, μόλις στο 3,1%, είναι το ποσοστό όσων πιστεύουν ότι έχουν δεξιότητες κατώτερες από τις εργασιακές απαιτήσεις.

8 Επίπεδο εκπαίδευσης. Όσον αφορά τα άτομα που θεωρούν ότι έχουν δεξιότητες ανώτερες από αυτές που απαιτεί η θέση εργασίας τους, διαπιστώνεται ότι υπάρχουν σημαντικές διαφοροποιήσεις ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης.

Από τα άτομα με ανώτερη εκπαίδευση, το 22,7% θεωρεί ότι έχει (ή είχε) ανώτερες δεξιότητες σε σχέση με τη θέση απασχόλησής που κατέχει (ή κατείχε).

9 Αντικείμενο σπουδών. Ως προς τον υποσεχτισμό του αντικείμενου σπουδών με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας, τα περισσότερα άτομα (65,7%) θεωρούν ότι το αντικείμενο των σπουδών τους συμφωνεί σε πολύ μεγάλο ή σε μεγάλο βαθμό με απαιτήσεις της εργασίας του.

Τα άτομα που έχουν ολοκληρώσει σπουδές με αντικείμενο Γεωργία και Κτηνιατρική δηλώνουν σε ποσοστό 52,2% ότι το αντικείμενο των σπουδών τους συμφωνεί σε πολύ μεγάλο ή σε μεγάλο βαθμό με τις απαιτήσεις της εργασίας τους, ενώ από τα άτομα με σπουδές σε Οικονομικά, Διοίκηση και Νομικά 74,4% δηλώνουν ότι το αντικείμενο των σπουδών τους συμφωνεί με τις απαιτήσεις της εργασίας τους.

Τέλος, το ποσοστό των ατόμων που δηλώνουν ότι εγκατέλειψαν κάποιο πρόγραμμα σπουδών χωρίς να το ολοκληρώσουν είναι ιδιαίτερα μικρό (2,2%).

ΓΝΩΜΗ

Του Αλέξανδρου Καψύλη

«Το μέλλον της εργασίας δεν ανήκει πλέον στους πτυχιούχους»

«Εξι χρόνια στο Δημοτικό, 6 στο Γυμνάσιο, 6 στο Πολυτεχνείο, 6 χρόνια στο εξωτερικό και 6 χρόνια μέχρι να πάω σχολείο, μας κάνουν 30. Είμαι 36. Πού πήγαν εξι χρόνια;» αναρωτιόταν ο Κώστας Τσάκωνας στην κινηματογραφική ταινία παραγωγής 1981 του Θεόδωρου Μαραγκού «Μαθε παιδί μου γραμματά». Ο αειμηντος ηθοποιός απορούσε πώς μετά την επιστροφή του στην πατρίδα παρέμενε επί χρόνια ανέργος παρά τη σπουδαία εξειδίκευση στις υψικαίνουσες που είχε ως μηχανικός.

Ήταν η γλαφυρή περιγραφή του «overqualified». Του υπερεκπαιδευμένου ή υπερεξειδικευμένου νέου επιστήμονα που καταλήγει υποαπασχολούμενος ή ετεροαπασχολούμενος για να

επιβιώσει σε μια «αγροτική οικονομία» που εκλάτρεσε κάθε ευκαιρία για εκβιομηχάνιση, από το Σχέδιο Μάρσαλ τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια μέχρι τα ευρωπαϊκά κονδύλια αργότερα. Ωστόσο όπως και ο κινηματογραφικός πατέρας του Τσάκωνα, Βασίλης Διαμαντόπουλος, πίστευε, στην Ελλάδα η τρίτοβραβια εκπαίδευση θεωρείται αυτοτελής αξία.

Η πανεπιστημιακή μόρφωση εξακολουθεί ακόμα να «μετρά» στην εγχώρια αγορά εργασίας έστω και ως επίδομα πτυχίου. Και βέβαια μετρά ως προϋπόθεση για πρόσληψη. Τι αλήθεια συνέβη και μεγαλύτεροι αμερικανοί μάντζερ άρχισαν να διακηρύσσουν ότι «το μέλλον της εργασίας δεν ανήκει σε όσους έχουν λαμπρά πτυχία» (Ράιαν Ρόλανοκι, διευθύνων σύμβουλος της LinkedIn) ή ότι «οι πα-

νεπιστημιακές σπουδές είναι χάσιμο χρόνου» (Αλέξ Καρπ, διευθύνων σύμβουλος της Palantir);

Το πρώτο που θα σκεφτόταν κανείς είναι ότι οι μεγαλομάντζερ που υποβαθμίζουν την πανεπιστημιακή εκπαίδευση ως εφόδιο για την επαγγελματική αποκατάσταση των νέων συντάσσονται αορίσμως με τη γραμμή Τραμπ (απαξίωση της γνώσης και της ανώνυμης, της τέχνης και της πνευματικής καλλιέργειας εν γένει, απόρριψη της «μορφωμένης αμερικανικής ελίτ», περικοπή κονδυλίων στα Πανεπιστήμια που θεωρούνται «λίκανα του κομμουνισμού», κολλήσεις στους συντηρητικούς ψηφοφόρους των Μεσοδυτικών Πολιτειών). Πέραν αυτού, οι Ρόλανοκι και Καρπ παραβιάζουν ανοικτές θύρες όταν φέρνουν ως παράδειγμα τον Μπιλ Γκέιτς που εγκατέλειψε το Χάρ-

βαρντ για να ιδρύσει τη Microsoft.

Οντως, στον χώρο των επιχειρήσεων ίσως κάποιος φορές να είναι «χάσιμο χρόνου» οι πανεπιστημιακές σπουδές. Υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι κάποιος έχει μια ιδιοφυή ιδέα (fickts). Και επίσης ότι έχει τη θεά Τυχή με το μέρος του. Όσο για τον μέσο εργαζόμενο στις πωλήσεις ας πούμε, ή στις επενδύσεις ή και στη δημοσιογραφία ακόμα, είναι προφανές ότι «άμα βγάξει τη δουλειά κανείς δεν βλέπει τα πτυχία», όπως έχει επισημάνει και ο Γουόρεν Μπάφετ. Τώρα για την προτίμηση της Palantir σε αποφοίτους Λυκείου, υποσιζείται κανείς ότι η εταιρεία λογισμικού για την επεξεργασία δεδομένων (των «ζωών των άλλων») ψάχνει για να προσλάβει 18άρηδες που δεν ρωτούν πολλά και δεν αναρωτιούνται για πολλά.